

ZVONKO KUDELIC ŽUNA
PETA

Zvonko Kudelić Žuna
Peta

Izdavač
Partenon d.o.o.

Za izdavača
Luka Posarić

CIP zapis dostupan u računalnom katalogu Nacionalne i
sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem .

ISBN 978-953-6840-47-2

zvонko kudelić žund

PETA

ČRNE

(NE)MASNI MUSTAČI

do kolena podočnjaki
prsti žuti od čikov
od gladi nemasni mustači
a v glave
dela
krulji
pretače
natače
same da ne zleti
a komu buš rekel
kad si poklekel
več na samomu startu života
v krivomu si se leglu zlegel
ni ni čude da si životu podlegel

ej ima tu pomoči?
morti same po noči
kad si v snu zafantazeraš

BEZ DNEVNOGA REDA

v čekaone vreme
pre kak da nejde
nek da ide

i dok bez padobrana
padobranci
i nepoznati znanci
i od rođakovih rođakov
susedovi rođaki
i prek veze bezveznjaki
i do bi se znal
kakvi „same neke“ trebači
i bezrobni dobavljači
i pokvareni popravljaji

ulečeju prek reda
a mene se fakat svaditi neda

KONTO (PUNK IS DEAD)

dok si bil panker
politike nisi dal ni blizu
pljuval se kaj se prodaju
za sitnu lovu i pokoju sliku
na zagorske stranice večernjaka

ve konto raste i tira
za biznise se nesme se znati
grde kad čovek prijatelje iritira
i strah je da ga nešče neke ne pita

denes se z ženu po destinacija peljaš
slike vesiš z cele Europe
a z sakim kilometrem se menje veljaš
se menje veljaš kaj se više peljaš

punk je poginul onoga dana
kad je tvoja lista zobrana

DUDA

čik za čikom
kupica za kupicu
grtašlin je se tenjši i menjši
a kam to pelja
znaš da ne velja
al te vlječe
„još jenu pak pem!
- a kam peš? “
na drugu lokaciju
zmeni štaciju
tu su ti već nabrojili preveč
i buju znali
kolike su promilov vu te nalejali
i glej sreče
baš su prijatelji došli
kak buš sad prešel
runda za rundu
pamet te ostavlja
i se to več ima smisla
na poslu je koma
još gorše doma
država ne velja kam to pelja

a ne pelja nikam
kad se z stolca nemreš dići
je – ve i birtijašem smetaš
ni liepe pijanoga imeti
kaj finu atmosferu remeti
lepe je peneze zeti
al pijanoga v birtije imeti?!

NORI I JADNI

veseli
više – manje oblečeni
potoki vina i pive
fučke i konfete
prehičene kante
preseljeni betonski teglini
popukane mačuhice
zgaženi tulipani
piva vjutre, za obed i večeru
i po par još pokle sakoga obroka
završena škola
draplji knjige
bez znanja i volje
z škole na faks
z faksa na burzu
a nekteri mam na burzu

i kad završi sa ta norijada
ostaje breg žalosti i jada

DAVAJ, DAVAJ

još si zeleni za ov šari sviet
al buš se navčil
valjda ne preveliki račun
jer kak najbolji profiči đepari
ruka im je furt v tvojemu žepu
i ne kužiš se te pipke
koj vlečeju

i kad pomisliš:
konačne je došel kraj
ni kriv ni dužen začuješ:

„davaj, davaj“

NOČNA MORA

dnevnik, novine, ozbiljni portali
kažeju vesti – kak nam nič ne fali
do je se pri nas moralna vertikala
ljudi bez obraza, poštenja i morala

zvezde bez sjaja, pozeri bez poze
pevaljke bez glasa – lobotomija bez narkoze
prašina v oči, glava v pesek
reflektorska svetla, prvi pljesak

pravo bez pravice
krivci bez krivice
po zakoni grabe
ruke bez lisice

zbudi me z ove nočne more
pre nek postane sto put gorše

NA POL

se lepe – ak je i bile
zgorele je vu tem
steklomu ognju
žeravka s početka
se v luknju skrila
da bi zažgala
gaciju i kupinje
kaj su čez leta zrasli

ve se beštek prebraja
i grdenc se meče na pol
delenju se ne vidi kraja
a buš z sega zišel bos i gol

od celoga cirkusa
i natezanja po sudi
fiškali buju odnesli
najvekši kolač

a kotač se zavrte
leti nadol
do more reči
ej bu stal na pol

lahke za ormar i stol
kak decu deti na pol

BOŽIČNI BLUES

ej to vane sneg curi
mukte dezen božični
bor nosim pod ruku
kak da čuje moju muku
a mi kak v megle guske
veseli kak bedak pokle pljuske

ej su puni si dučani
si su nutra - a ja vane
na blagajna puna kolica
na oči mi opada kmica
a mi kak v megle guske
veseli kak bedak iza pljuske

ej poskupel pak benzin
ej za njim pe i plin
same liepe viesti
ej bu kaj za jesti
a mi kak v megle guske
veseli kak bedak iza pljuske

ej to sanjke vleče sob
gore sedi gadni snob
al more biti vaš
ak mu mito daš

ej tam gore se troši
ko krumpir su nas zgulili
kad bu im jemput dost
preduge traje ov post
a mi kak v megle guske
veseli kak bedak iza pljuske

ej buš del kaj pod bor
dekontiran si i total nor
šoping hajka te obišla
a ni božičnica ni naišla
a mi kak v megle guske
veseli kak bedak iza pljuske

SIVE

MORE

voda pomalu
kamen oglaba
kamen masni
od jeftinih kremi
tu i tam zascan
tam i tu sporigan od snočkašnje hajke

i dok pomalu si oglaba
kak da se na moment rasrdi
i z zubi puni penje
jasne se more čujti

uživaj – al poštivaj tu lepotu

objavljeno u Zborniku „Kaj u Kustošiji“ 2010.

DA SAM ZNAL

da sam znal da bu ta
jena mala rieč
tulike tuge
natirala ti na oči
stisnul bi čube i zube
i skosnul ju
i prekosnul
pre nek van zide

ČAVELJ

zabil bi negda čavlje v vure se
da vreme bar male zastane
da te vlovim bar jemput

prebrže kuglja vrti se
kak ringišpilj pokvaren
nemreš ju zaustaviti nikak

puščam veter da pelja me
pute on zna predobre
ne valjda baš z menu fuljal

i kad bi ju zaustavil
neznam ej bi koj zbavil
i kad bi ju zaustavil
morti bi vragu se ostavil

zabijam čavlje v vure se
da vreme bar male zastane
da te vlovim več jemput

naglas brojim korake
kolike fali do tebe
a koj više idem se sam dalje

veter z grana šepeče
bedaka delaju od mene
nekak to baš nebu išle

i kad sam ju zaustavil
nisam niš zbavil
i kad sam ju zaustavil
vragu sam se ostavil

FAŠNIK

od ranuga jutra
a tek več par dani
priprave trajaju
po celomu kraju

veseliju se deca
a još više stari
denes je fašnik
za nič se denes ne mari

vužgali buju Fašnika princa
dežurnoga krivca
krivca za se zlo
kaj se čez leta dogodile

a kriv je:
za male plače
za penzije još menjše
pedeveje i takse
za upise na fakse
za cieniu benzina
struje i plina
za vladine pakete
i političke vedete

i dok bu Fašnik gorel
sev v jenomu znoju
kak da bu na čas sem lakše
i kak da zutra ne bu došle nigdar

a v jutre
dok v žila

med kuhanem vinem
neke krvi teče
mislil buš na život
kak nema za te sreče

ČEKAONA

čekaona v koje nišče ne čaka
hrđavi vagoni na v drač zaraščeni tračnica
a za koga bi vura trebala iti
nit štakori , a ni spujani mački
ne poznaju na vuru

DAJ MI NEKE

daj mi neke etno
daj mi neke urbane
ne preveč vesele
ne preveč ljubavne

ne spominji Boga
bez coprnic i baba roga
ne preveč pametne
al ne ni preveč stupidne
da ima lepu rimu
ne spominji zimu

dobre je, al furt more bolje

VURA

sak vura svoje vreme kaže
pitaj Boga koja od njih ne laže
ak ima takve
da je same jena
još bi čovek i veroval
al ovak?
najbolje je svoju imeti
tu i tam ju po dnevniku poriftati
morti nijena nejde praf
nek mota čoveka
pak živi v iluzije
da stigne sikam
a ne došel nigdar nikam

treba živeti v svoje vremenske zone

ZAGORSKI VELIKANI

tu de su se rodili sami pravi muži
nije bile važne do koga i zake tuži
tu de bregi trsja držiju kak na dlani
si su vesele pozvani i dočekani

tu de rasteju normalne pure i guske
hruške i jabuke bez GMO ljuske
i pračovek je negda tu našel svoje meste
zgleđi da je baš on napravil naše ceste

pokle se tu zbila i prava buna
ko zna protiv teruga bi Gubec denes bil tajkuna
v naši su toplica austro dame
namakale riti, al nigdar same

i stranjski i domači su tud zidali dvorce
kojekakvi su z nas šteli napraviti pijane norce

i sam Nostradamus je pomislil
jemput negdar v ne predalekumu futuru
na ovomu komadu zemlje buju rasli
se bolji od boljih
on je znal , on je dobre znal
zake je baš nam Bog
najlepši komad zemlje dal

i da tu biju živeli
predsedniki i prasindikati
za koje bu se na svetu znale
tak je Zagorje ili Forhill nastale

MOJA KLIET I JA

dobre jutre kletička moja
pak sme skupa do jutra ostali
male pre su zadnji prešli
još male pak pem i ja

ziher bu doma nos do poda
morti i par metri ispod
al koj morem , z prijatli sam bil
male popeval, pojel a neke i spil

a znaš da vas imam najrajše na svetu
za vas dve bi napravil se
tu i tam se male pozabim
al nemrem reči kaj mi je v životu vredneše

kaj da obečam
de nem nigdar več
kad bi lagal
kak lažljivi pes

MEGLOLOMAC

kak mladenkin šlajer
se vleče megla
pomalu
da se ne podraplje na gacije i kupinju
kaj tiraju na zapušćeni njiva
gli tam de je ne tak davne kuruza rasla

a cug nič ne pita
nek bez ikakvuga upozorenja
meglu trga (pri premale brzine)
dok šljakere vleče
polegle na rasklimane zice
šljakere zmučene od noćne šihte

DVA ŠTOKRLINA

kak na dva mesta
skore v iste vreme biti
motati, petljati
a da se ne skuži
se ima svoje
al kaj je dobre
a kaj ne velja
do bu to rekel

toneš v kalnu mlaku
još kalneših laži
kad – tad buš moral reči
kam na koju stran

sam da onda neš ostal posran

kak znati –kaj zlagati
negda ti je bolje išle
ve se gubiš, se bolj bloudiš
ta te igra prerasla
da ni lahke – borme ni
jenu rit na dva štokrlina deti
začas te ščekne, pak boli
a lahke se i štokrlin zvrne

ni dobre da ti je kriva – v krive vreme
na pameti

zmišli nekteri slatki špicname
kak buš i jenu i drugu iste zval
pozabi njihova prava imena
dok ste prikelnjene gole kože
da se neš grde zanital

BIELE

...

kak pahulja
zmržnjena
za me zakeljena
otapaš se
i stapaš
z menu v jene

Objavljeno u Zborniku „Senje i meteori“, Varaždin 2010.

IMELA

kak na oreh imela
v krile si mi sela
i pustila pipke
da dojdeju do soka
pogledal sam te
kak Humprey Ingrid
onak ispod oka
i čakal da vidim
kaj bu z toga zišle

a baš ti je išle
i išle
dok ni se z mene zišle...

još sam kak
v nekakve narkoze
ni sam neznam
kaj me pogodile
ej tu rieč
o školskem primeru
najlepše simbioze
al znam da buš po glave
mi još duge hodila

a se si spila
Bog zna kulike put si te noči nazdravila
spila

GPS

rad te vidim kak šišmišariš h kmice
i bez GPS-a prema mene obračaš lice
i nastavljaš vusnice h pravumu smeru
a po mene gizmeci – baš me ždereju
iste mi je popoldan
da ne velim i na večer

2 P I Y NA KRAJU

kolena tvoja nisu za klečanje stvorena
obrazi premehki da ih suze drapljeju
lepše je kad ti se prek vusnic smehi pretačeju
od vuha do vuha pak znovič
rad te vidim sretnu z dva p i ipsilonem na kraju

...

da ve krepam
nej mi bile žal
al bum živel
još ti nisam se dal

JUTRA Z TOBU

lepe se vjutre kre tebe zbuditi
celoga sebe k tebe prikeljiti
med lasi ti prste spetljati
i duge na vuhe ti šepetati

jutra z tobu nedam za nič
celi dan sam kak raspepevani tič
liepe je baš kad ti velim
sakomu danu se znova veselim

lepe se vjutre kre tebe zbuditi
celoga sebe k tebe prikeljiti
videti drage lice kak se nasmeje
srce se moje mam podgreje

V

kulike put si bil jalen
lančeku na njejni pluča
i kulike put bi rad
zamenil meste
i kulike put si molil Boga
da meste dolčevite
nosi na V veste

al sreča da su modni trendi
još furt na tvoje strane

i do ti brani
če to te hrani

pa koj onda če je ve zima
za tvoje oči najgorše doba
još male bu pak
zapekla zvezda
a onda se saka
rade raskomoti

a do onda proizvodi ozonske rupe
da se globalne se zagreje

METAFULJ

kak jabuka opala z najgornje grane
raspučen i natučen
kre klička – tam de najbolj boli
nisam govoril – a komu bi rekel
v svoje muke sam sam bil

v podmukle tišine
bez njejne blizine
sikak mi je
same ne lahke

i ve se kak metafulj zaliečem
v saku luknju de se i najmenje sveti
na šanku se još male opečem
i pitaj Boga kakev bum zišel van

ŽIVOT PO MERE

čim čez okne ja pogledam
trnac i trsja me mam smiriju
još kad kokot zapopeva
kužim stare kad veliju

najlepše je med bregi, tu je život po mere

po šalatu h vrt kad krenem
zrelu hrušku ftrgnem putem
z susedom se pozdravim
a skup z menu on zapopeva

najlepše je med bregi, tu je život po mere

zrak diši po skošene trave
najlepše farbe se oko mene
tegda negda se pošpenciram
pa od veselja još zafučkam

KAK KAČA

kak kača sunce
vpijam tvoju toplinu
koja z tebe ide
v moju nutrinu

kak radar
v široke širine
brišeš i brišeš
se najdalje daljine

i kad pomislim
da te volim
največ na svietu
kak da odkrijem
novu planetu
pa se dok se ne proširi
da zadnjega vugliča svemira
vrag mi ne da mira

kaj se više smeješ
to me bolje greješ
a toplina baš mi paše
kaj se više smeješ
to me bolje greješ
rad imam se kaj je naše

RJEŠENJE

Zbog velikog interesa čitatelja objavljujemo rešenje križaljke iz treće zbirke (Treći Štumpf) objavljene 2009.

KAK LUDDOLF ZOVE PIČEKE	<i>T</i>	<i>R</i>	<i>I</i>	<i>C</i>	<i>I</i>	<i>E</i>	<i>L</i>
	MALI POUT	PAŠE NA NOVE LETE			POMALU A KMIČA A SUNČE	UPIŠI AMR	<i>A</i>
SUPER SILVEK	<i>S</i>	<i>S</i>	SORTA INDIJANČA	<i>A</i>	<i>P</i>	<i>A</i>	<i>Č</i>
TOMEK ANKIČA	<i>T</i>	<i>A</i>	OJDI NEBUŠ PRVI	<i>N</i>	<i>A</i>	<i>M</i>	<i>E</i>
ELEKTRIČNA RAKETNA MAST	<i>E</i>	<i>R</i>	<i>M</i>	ŠTETOČINA ----- LUKAV TAČEK	<i>K</i>	<i>R</i>	<i>T</i>
PAMELA ILI ----- ANDERSON	<i>Z</i>	<i>M</i>	<i>E</i>	<i>L</i>	<i>A</i>	RUDE	<i>R</i>
AUTO AUSPUH	<i>A</i>	<i>A</i>		<i>T</i>	<i>S</i>	<i>E</i>	<i>N</i>

SADRŽAJ:

ČRNE

<i>(NE)MASNI MUSTAČI</i>	7
<i>BEZ DNEVNOGA REDA</i>	8
<i>KONTO (PUNK IS DEAD)</i>	9
<i>DUDA</i>	10
<i>NORI I JADNI</i>	11
<i>DAVAJ, DAVAJ</i>	12
<i>NOČNA MORA</i>	13
<i>NA POL</i>	14
<i>BOŽIČNI BLUES</i>	15

SIVE

<i>MORE</i>	19
<i>DA SAM ZNAL</i>	20
<i>ČAVELJ</i>	21
<i>FAŠNIK</i>	22
<i>ČEKAONA</i>	24
<i>DAJ MI NEKE</i>	25
<i>VURA</i>	26
<i>ZAGORSKI VELIKANI</i>	27
<i>MOJA KLIET I JA</i>	28
<i>MEGLOLOMAC</i>	29
<i>DVA ŠTOKRLINA</i>	30

BIELE

<i>kak pahulja</i>	33
<i>IMELA</i>	34
<i>GPS</i>	35
<i>2 P I Y NA KRAJU</i>	36
<i>da ve krepam</i>	37
<i>JUTRA Z TOBU</i>	38
<i>V</i>	39
<i>METAFULJ</i>	40
<i>ŽIVOT PO MERE</i>	41
<i>KAK KAČA</i>	42

ZLATARNICA

pakšec

ZLATAR, ZAGREBAČKA 10
049/466 667
IVANEC, MIRKA MALEZA 18

- PRODAJA ZLATNOG I SREBRNOG NAKITA -
- IZRADA NAKITA PO NARUDŽBI -
 - GRAVIRANJE -
 - BUŠENJE UŠIJU -
 - OTKUP LOM ZLATA -

CAFE-BAR

Stara Pošta

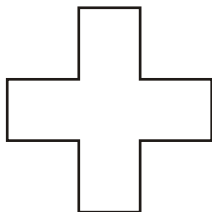
ZAGREBAČKA 11

49 250 ZLATAR

049 467 501

**DARUJTE
KRV**

GRADSKO DRUŠTVO
CRVENOG KRIŽA
ZLATAR

ISBN 978-953-6840-36-6